

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.4.2011
KOM(2011) 217 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET
om gennemførelsen af det europæiske genopretningsprogram for energiområdet

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om gennemførelsen af det europæiske genopretningsprogram for energiområdet

1. Det europæiske genopretningsprogram for energiområdet: fra lancering til implementering

Det europæiske genopretningsprogram for energiområdet (EEPR), der blev grundlagt ved forordning (EF) nr. 663/2009¹, er et af de større initiativer, EU har taget for at løse den globale og finansielle krise, der brød ud i 2008. Det medfinansierer en udvalgt portefølje af energiprojekter med henblik på at opretholde anlægsinvesteringer i den europæiske økonomi, samtidig med at det hjælper med til at nå vigtige EU energi- og klimapolitiske målsætninger.

Siden den første rapport vedrørende implementering af genopretningsprogrammet blev offentliggjort i april 2010², er der gjort betydelige fremskridt. I alle tre sektorer – gas- og elinfrastruktur, offshore-vindkraftanlæg og CO₂-opsamling og -lagring – er der startet anlægsarbejde, og investeringsomkostninger bliver afholdt. Tre infrastrukturprojekter er allerede blevet færdiggjort og er nu i drift, andre er i opførelses- og udviklingsfasen. Genopretningsprogrammet har vist sig at være et værdifuldt redskab på EU-niveau, som har accelereret implementeringen af store energiprojekter, og som har spillet en rolle i den økonomiske genopretning. Desuden er omfanget af genopretningsprogrammet blevet udvidet ved at tildele ubrugte midler til sektorerne energieffektivitet og vedvarende energikilder. Dette blev opnået gennem en ændring af forordningen om genopretningsprogrammet³, som hurtigt blev vedtaget takket være det gode samarbejde mellem de forskellige EU-institutioner.

Genopretningsprogrammet er et centralt element til at nå de energipolitiske mål, der er fastlagt i artikel 194 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og nyligt bekræftet af Det Europæiske Råd den 4. februar 2011. Dets rolle som drivkraft og facilitator for projektet er blevet anerkendt ved flere lejligheder. Især anerkender "energiinfrastrukturpakken"⁴ det bidrag, som programmet har givet ved at mobilisere infrastrukturprojekter og mildne afbrydelser af forsyninger med negative følger for borgerne og den europæiske økonomi.

Som anført af Det Europæiske Råd den 4. februar 2011 "*er sikker, bæredygtig og billig energi, der bidrager til Europas konkurrenceevne, forsat en prioritet for Europa. Handling på EU-niveau kan og skal give merværdi til denne målsætning*". Genopretningsprogrammet har givet et betydeligt bidrag til at nå dette mål. Fremtidige energiprogrammer kan trække på erfaringen opnået gennem genopretningsprogrammets model.

Med hensyn til budgetgennemførelse var det, takket være indsatsen fra alle involverede parter, muligt at give juridisk bindende tilsagn til alle genopretningsprojekter inden fristen den

¹ Forordning (EF) nr. 663/2009 etablerer et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet.

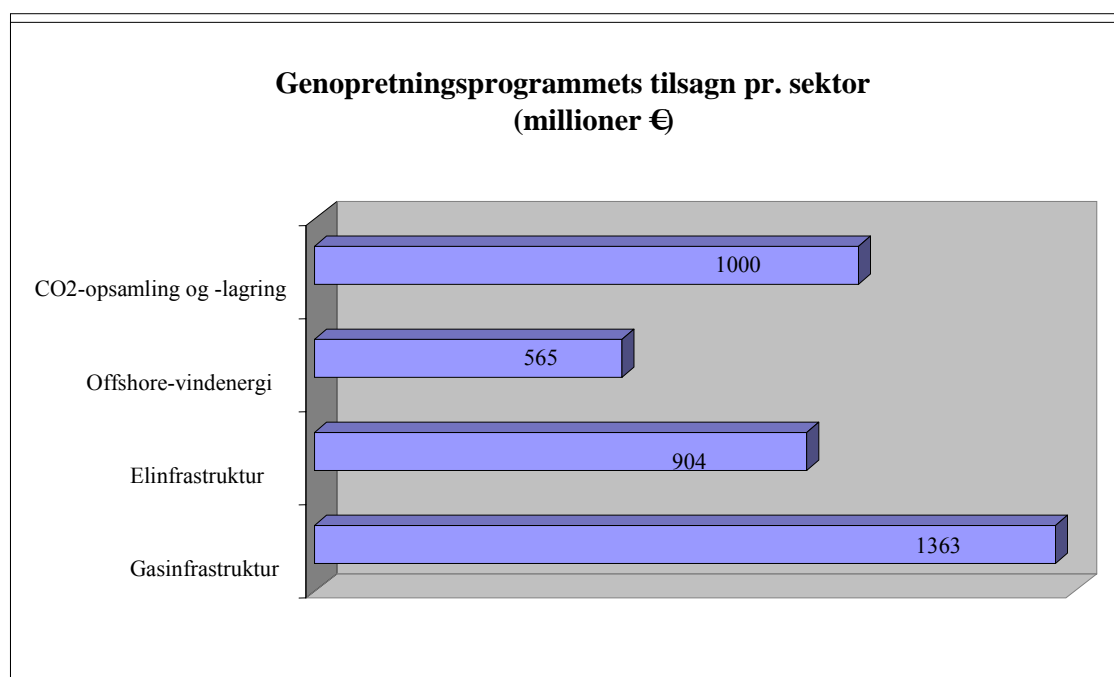
² KOM(2010) 191 af 27.4.2010.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2010 af 15. december 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 663/2009 om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet.

⁴ KOM(2010) 677 af 17.11.2010.

31. december 2010 fastsat i forordningen. Dette var en ualmindelig kort og udfordrende frist, bestemt af programmets ”genopretningsnatur”. Af samme årsag sigter programmet kun mod færdigudviklede projekter, der ved udgangen af 2010 er klar til at begynde at afholde kapitaludgifter og derfor kan stimulere den økonomiske genopretning.

Den 31. december 2010 var der afgivet juridisk bindende tilsagn til alle de 59 projekter, som genopretningsprogrammet havde givet tilskud til. Mere specifikt har Kommissionen vedtaget 44 afgørelser om at yde tilskud til gas- og elinfrastrukturprojekter og underskrevet seks aftaler om tilskud med støttemodtagere om CO₂-opsamling og -lagring (CCS) og ni vedrørende offshore-vindkraftanlæg (OWE). Tilsammen løber det op i et samlet beløb på 3 833 mio. EUR i form af tilsagn, svarende til 96,3 % af genopretningsprogrammets budget. Dette er et meget godt resultat i betragtning af programmets størrelse og den stramme frist.

Fremskridt med hensyn til gennemførelsen afspejles også i udbetalingsniveauet, der er ved at tage fart. Ved udgangen af 2010 var der blevet udbetalt 700 mio. EUR til støttemodtagere i form af 361 mio. EUR til gas- og elinfrastrukturprojekter, 146 mio. EUR til OWE-projekter og 193 mio. EUR til CCS-projekter. I løbet af de første måneder af 2011 forventes de fleste af projekterne at fremlægge udgiftsopgørelser, der udløser betydelige refusioner af udgifter afholdt i 2010. Et detaljeret sektor-oversblik over gennemførelsen af programmet præsenteres i de næste par afsnit.

2. Gas- og elinfrastruktur

Gennemførelsen af gas- og elinfrastrukturdelen af programmet i 2010 var meget tilfredsstillende.

I løbet af året blev tre af infrastrukturprojekterne allerede færdiggjort. Rørledningen, der forbinder Ungarn til Rumænien, som blev indviet den 14. oktober, er den første højtryks-gasforbindelse mellem de to lande. Det første af fire reverse flow-projekter i Østrig på Baumgarten-importanlægget, der vil gøre det muligt at transportere gas fra Tyskland til lande, der støder op til Østrig, blev indviet den 24. oktober. Ungarn-Kroatien-forbindelsen, den

første direkte sammenkobling mellem Kroatien og det europæiske gasnetværk med en kapacitet på 6 milliarder kubikmeter om året (bcm/y), blev indviet den 23. december.

Endnu seks projekter er tæt på at være færdige og vil blive afsluttet i løbet af 2011:

- En fordobling af kapaciteten af gasledningen i Belgien, der forbinder til Tyskland og til Storbritannien med 10 bcm/y.
- Forbedring af interoperabiliteten mellem det østrigske og ungarske elnet via Wien-Győr-sammenkoblingen med en avanceret 400 kV optisk forbindelse.
- Færdiggørelse af stedet for det tjekkiske gaslagringsknudepunkt ved den tjekkisk-polske grænse, der vil øge lagringskapaciteten med 15 %.
- Reverse flow-projektet i Polen, som vil opgradere forbindelsespunktet på tværs af grænsen mellem Polen og Tyskland, og moderniseringen og opgraderingen af flere afsnit af det polske gastransmissionssystem.
- Udvikling af sammenkoblingerne af elnet mellem Portugal og Spanien og
- det ene af to reverse flow-projekter i Slovakiet, som vil sikre tovejs-gasstrømning mellem Slovakiet og Den Tjekkiske Republik, samt mellem Slovakiet og Østrig.

Ud af de 44 projekter er *anlægsarbejdet* aktuelt i gang på 17 gas- og 5 el-projekter, for eksempel:

- Świnoujście LNG-terminalen i Polen
- Halle/Saale-Schweinfurt-elforbindelsen i Tyskland
- foranstaltningerne fra Spanien til støtte for gasforbindelsesprojektet mellem Spanien og Frankrig igennem de vestlige Pyrenæer
- reverse flow-projekter i Portugal og mellem Letland og Litauen er også begge i en fremskreden anlægfase.

I løbet af 2010 afgav 35 projekter bud på og bestilte varer med lang leveringstid (29 i gassektoren og 6 i elsektoren), for eksempel:

- Nordbalt 1 og 2 og Estlink elsammenkoblingsprojekterne
- elsammenkoblingerne, der forbinder Irland til Storbritannien, Sicilien til det italienske fastland og Sicilien til Malta og udviklingen af det maltesiske el-netværk
- gassammenkoblingen mellem Rumænien og Bulgarien
- det fransk-spanske elsammenkoblingsprojekt
- adskillige reverse flow-gasprojekter i Slovakiet, Den Tjekkiske Republik, Østrig og Ungarn og lignende reverse flow-projekter mellem Polen og Tyskland og mellem Polen og Den Tjekkiske Republik.

Nogle få projekter er plaget af forsinkelser, der skyldes mangel på faste kontrakter med gasleverandører eller komplekse og tidskrævende procedurer for godkendelse, navnlig:

- de tre projekter, der skal bidrage til målene i den sydlige gaskorridor, dvs. "Nabucco", ITGI-Poseidon og dens græsk-bulgarske afdeling "IGB"
- Galsi-projektet, som vil levere gas fra Algeriet til det italienske system via Sardinien og – muligvis – til Korsika
- det fransk-belgiske gassammenkoblingsprojekt, hvor der er sket fremskridt på den belgiske side (men som stadig er udsat på den franske side)
- arbejde på LNG-terminalen i Cypern.

Opgradering af gastransmissionssystemet i Slovenien mellem den slovensk-østrigske grænse og Ljubljana

Programmet har givet en unik mulighed for at fremme strategiske EU-investeringsprojekter, navnlig i en periode, hvor rent kommercielle overvejelser, kombineret med den økonomiske og finansielle krise, begrænsede nye investeringer.

Genopretningsprogrammet har givet gasinfrastrukturen en virkelig europæisk dimension, som muliggør en hurtigere og mere effektiv gennemførelse af den tredje pakke om det indre marked og den nye forordning om gasforsynings sikkerhed, der trådte i kraft den 2. december 2010. Programmet har medvirket til at forbedre den måde, det indre gasmarked fungerer på ved at levere sammenkoblinger mellem EU's østlige og vestlige dele, i perifere medlemsstater og i Central- og Østeuropa ved gradvis at færdiggøre en tovejs-gasrørledningsnetværk og ved at bringe "energiøer" tættere sammen. Når projekterne er blevet færdiggjort, burde indvirkningen af en gaskrise, som den i januar 2009, blive meget mere begrænset. Det har desuden sendt en entydig besked til eksterne leverandører, såsom Turkmenistan, Aserbajdsjan og Irak til den sydlige korridor og Algeriet til Middelhavskorridoren, om Den Europæiske Unions interesse i diversificering af energiforsyningsruter.

De støttede elektricitetsprojekter har givet et stærkt incitament til gennemførelsen af det indre marked med fuld deltagelse af alle dele af Den Europæiske Union, og de medfører store forbedringer af forsynings sikkerheden i de berørte lande og regioner. Programmet vil afhjælpe flaskehalse og integrere "energiøer", såsom De Baltiske Lande, Den Iberiske Halvø, Irland, Sicilien og Malta. Adskillige nye sammenkoblinger er også yderst vigtige for at integrere vedvarende energikilder i elektricitetssystemet.

Konklusionen er, at genopretningsprogrammet har fremskyndet gennemførelsen af projekter ved at finansiere specifikke foranstaltninger, såsom tekniske, ingeniørmæssige- og miljøundersøgelser, indkøb af varer med lang leveringstid (rørledninger, kabler, omformerstationer og transformatorer osv.) og bygge- og anlægsarbejder. Takket være programmet var de projektansvarlige i stand til nemmere at sikre yderligere finansiering fra finansielle institutioner: Forhandlingen af lån er i gang, eller er allerede blevet afsluttet, for 15 projekter. Desuden har støtte fra genopretningsprogrammet hjulpet mange projekter, som havde alvorlige problemer med at opnå miljøgodkendelse, med at modtage prioritet fra nationale administrationer.

3. Offshore-vindkraftanlæg (OWE)

Projekterne, som støttes af genopretningsprogrammet, takler de centrale udfordringer og prioriteter identificeret i Kommissionens meddelelse om offshore-vindenergi⁵, i det industrielle initiativ for vindkraft under SET-planen og i energiinfrastrukturpakken. Den teknologi, der demonstreres og tages i brug i stort omfang – innovative fundamentskonstruktioner, havvindmøleturbiner på flere megawatt, modulbaseret teknologi for integration i elnettet osv. – er en forudsætning for EU's ambitiøse mål for, hvor stor en del af elektriciteten der skal komme fra havvindmøller i 2020 og fremefter.

Takket være EU's støtte er installationen af de første store (400 MW) havvindmølleparker, langt (over 100 km) fra land og på dybt vand (over 40 m), sikret. Genopretningsprogrammets støtte til havvindmøllesektoren vil direkte forøge den CO₂-frie elektricitetsproduktionskapacitet med cirka 1500 MW. De vil spille en afgørende rolle for, at EU's medlemsstater kan opfylde de bindende mål for vedvarende energi i 2020. Tilskuddene er også grundlæggende for at kunne tage de første skridt mod at bygge et europæisk offshore-elnet og dermed forbedre kapaciteten for at handle elektricitet på det indre marked.

Projektets del "*vindmøller og offshore-strukturer*" (projekter i den tyske og den belgiske del af Nordsøen) er den, der er længst fremme: Designstudier og jordbundsundersøgelser er

⁵ KOM(2008) 768.

blevet udført, kontrakter er blevet underskrevet med hovedleverandører, bekendtgørelser er blevet udsendt, og installationslogistikken er blevet grundigt forberedt. Adskillige projekter er allerede i fremstillings- og installationsfasen, og den første elektricitet fra offshore-vindenergiinfrastruktur medfinansieret af genopretningsprogrammet blev leveret til elnettet i Tyskland i efteråret 2010. Disse projekters hurtige fremskridt har ført til betydelig omsætning og jobskabelse i virksomheder, som fremstiller havvindmøller og stålfundamenter, især i regionen Bremerhaven og Cuxhaven i Nordtyskland.

Et andet yderst vigtigt projekt for europæisk industri er et testcenter for havvindmøller og strukturer, som vil blive placeret i Aberdeen. Der er gjort betydelige fremskridt på områder, såsom godkendelse og etablering af den juridiske og kommercielle struktur til forvaltningen af testfaciliteterne.

Vindmøller med flere MW og offshore-fundamenter medfinansieret af genopretningsprogrammet installeret ved Bard I i den tyske del af Nordsøen

Der er også blevet gjort fremskridt med design, planlægning og indgåelse af kontrakter på området *“integration af multi-konnektor vind-elnet”* (Kriegers Flak, Cobra Cable og et knudepunkt til højspændingsjævnstrøm (HVDC) i Skotland). Disse projekter kræver ofte koordination mellem myndigheder fra flere medlemsstater og/eller er underlagt stramt regulerede medfinansieringsystemer. Det var også vigtigt at sikre, at der blev anvendt innovative HVDC-teknologier til disse projekter. For at maksimere synergier mellem disse projekter og deres bidrag til udviklingen af offshore-nettet vil Kommissionen arrangere en workshop med de projektansvarlige i 2011.

I 2011 vil arbejdet på alle genopretningsprogrammets projekter i programdelen *“vindmøller og offshore-strukturer”* forsætte eller starte. Integrationsprojekterne for vind-elnettet vil definere de optimale ruter og de tekniske specifikationer og sammenkoblingsmodulerne, forsætte godkendelsesprocedurerne og færdiggøre kontrakterne med leverandører af udstyr.

Det skal understreges, at rettidig opnåelse af alle mellemliggende mål i genopretningsprogrammets projekter i høj grad afhænger af hurtige fremskridt med godkendelsesprocedurerne. Andre betingelser er også afgørende, såsom tilsagn om, at havvindmølleparker kan blive tilsluttet elnettet, og muligheden for at gøre fuld brug af det tilgængelige tidsvindue (forår og sommer) til installationsarbejdet på havet. Ved udgangen af 2011 forventes det, at omkring halvdelen af genopretningsprogrammets OWE-budget på 565 mio. EUR vil være blevet brugt af modtagerne.

4. CO₂-opsamling og -lagring (CCS)

Genopretningsprogrammet er et centralt instrument til at nå EU's mål om at gøre CCS-teknologien kommercielt rentabel i 2020. Det understøtter direkte 6 ud af 12 CCS-projekter, som EU's Ministerråd har opfordret til bør være drift i 2015. Programmet demonstrerer, på linje med det europæiske industrielle initiativ for CCS udviklet inden for rammerne af SET-planen, alle tre forskellige opsamlings teknologier (efter-forbrænding, for-forbrænding, oxyfuelforbrænding) samt forskellige oplagringskoncepter (udtømte kulbrintefelter og saltholdige grundvandsmagasiner).

Den første gennemgang foretaget af Kommissionens personale sammen med repræsentanter fra nationale myndigheder konkluderede, at alle seks CCS-projekter forløber planmæssigt, inklusive tekniske forhånds- og designundersøgelser (FEED) for opsamlingsanlæg og udforskning af CO₂-lagringssteder. Alle projekterne er ved at afslutte ansøgningsprocedurerne for de nødvendige tilladelser og godkendelser til et CCS-demonstrationsanlæg i deres medlemsstat. De har allerede fået nogle af de nødvendige tilladelser til opførelse og drift af kraftanlægget og nogle for opsamlingsanlæggene. Der er også sket fremskridt i udforskningen af de potentielle oplagringssteder for projekterne.

Der er dog opstået nogle forsinkelser, dels på grund af juridiske usikkerheder vedrørende detaljerne i reglerne for CO₂-lagring, der skyldes gennemførelsen af CCS-direktivet⁶ i national ret, som er i gang. Medlemsstaterne har indtil den 25. juni 2011 til at gennemføre CCS-direktivet i national ret. I december 2010 havde ingen af medlemsstaterne gennemført direktivet, og derfor var der heller ikke blevet indgivet nogen ansøgninger om tilladelse til permanent lagring af CO₂ til medlemsstaternes kompetente myndigheder endnu.

Som det kræves i genopretningsprogrammets forordning, deles al viden opnået gennem projekterne via CCS-projektetværket (<http://www.ccsnetwork.eu>). Netværket blev foreslået af Kommissionen i 2008 for at fremskynde udviklingen af CCS ved at koordinere tidlige projekter, hjælpe dem til at lære fra hinanden og øge synligheden af CCS-konceptet. I 2010 organiserede projektetværket tre vidensdelingsarrangementer. Det første af disse arrangementer i 2011 blev holdt i Brindisi i februar, hvor repræsentanter fra USA også deltog inden for rammerne af EU-US Energy Council. Dette kan ses som et første skridt mod global vidensdeling.

I Belchatow (Polen) er der sket fremskridt på både projektets lagrings- og opsamlings side. Den endelige beslutning om valg af oplagringsstedet vil blive truffet i midten af 2011. Den detaljerede rute for rørledningen og arbejdet med at få tilladelsen vil blive udført, efter at den endelige placering er valgt. På opsamlings siden startede FEED-arbejde for CO₂-

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 5. juni 2009 om geologisk lagring af kuldioxid, EUT L 140.

opsamlingsanlægget i november 2009, og det var næsten afsluttet i februar 2011. Kontrakten med hovedleverandøren af udstyret forventes underskrevet i løbet af foråret.

In Jaenschwalde-projektet (Tyskland) startede udbudsprocessen for de ni vigtigste komponenter, og kvalificerede bud blev modtaget. Forhandlingerne om kontrakten til luftudskilningsenheden, den største komponent i genopretningsprogrammets projekt, blev udført i februar 2011. Kontrakten med en leverandør forventes underskrevet snarest. På transport- og opbevaringssiden blev den vigtigste driftsplan for Birkholz godkendt i januar 2011.

I demonstrationsprojektet (ROAD) i Rotterdam (Holland) blev opsamlingsanlægget udbudt i licitation; der blev udført seks forundersøgelser og to FEED-undersøgelser for denne proces. Samtidig blev en teknisk plan for transport og lagring valgt, undersøgelser om rørledningens rute færdiggjort, og en geologisk undersøgelse af området blev udført. "Startnotatet" for en miljøvurdering af ROAD-projektet blev indgivet i 2010, og godkendelsesansøgninger vil følge i marts 2011.

I Italien blev pilotanlægget bestilt og den eksperimentelle fase startede i juni 2010. Der blev valgt fire entreprenører til demonstrationsanlægget i Porto Tolle til at udføre FEED-undersøgelserne for CO₂-lagringsstedet. Kontrakterne blev tildelt i august 2010, og undersøgelserne vil blive afsluttet i april 2011. Undersøgelsen for at identificere egnede CO₂-lagringsstrukturer i det nordlige Adriaterhav blev udført ud fra detaljerede datasæt (2D og 3D seismiske data) og oplysninger fra borehuller. Et saltvandsakvifer ud for kysten i det nordlige Adriaterhav er blevet valgt, og detaljerede reservoirundersøgelser er ved at blive gennemført for at opbygge et mere fyldestgørende billede.

CCS-pilotanlæg i Jaenschwalde, Tyskland

De vigtigste tekniske resultater vedrørende CO₂-opsamling i Compostilla (Spanien) var relateret til opførelsen af et 30 MW udviklingsanlæg baseret på oxyfuel-teknologi, som vil blive taget i drift senere i år. De vigtige milepæle nået inden for CO₂-lagring var den

strukturelle analyse og de strategiske undersøgelser til vurdering af områder og karakterisering af reservoirer. En 3D seismisk undersøgelse og indsamling af 3D magnetotelluriske data er blevet udført til bestemmelse af karakteristikken af den underjordiske CO₂-lagringslokalitet.

I Hatfield (GB) blev FEED-undersøgelsen for opsamlingsdelen af projektet gennemført; betydelige fremskridt blev også gjort til bestemmelse af lagringslokalitetens karakteristika. I december 2010 gik moderselskabet (Powerfuel plc) for projektkoordinatoren (Powerfuel Power Ltd) i betalingsstandsning. Dette påvirkede finansieringsplanen og stoppede arbejdet på opsamlingsiden. Som følge heraf har støttemodtagerne bedt om at få sat projektet i bero, indtil en ny investor bliver fundet. I marts 2011 er en foretrukken tilbudsgiver blevet identificeret. I princippet kan projektet genoptages, når processen er afsluttet, såfremt den nye investor har den nødvendige finansielle og tekniske kapacitet.

5. Overvågning og risikostyring

Store infrastrukturprojekter som dem, der finansieres af genopretningsprogrammet, involverer betydelige tekniske, økonomiske og administrative risici. For at styre risiciene og nøje overvåge fremskridtene på projekterne har Kommissionen indført en række procedurer.

Europa-Kommissionen overvåger løbende gennemførelsen af projekter fra et meget tidligt stadium ved at aflægge besøg på stedet ledsaget af repræsentanter for de nationale myndigheder. Desuden afholder Kommissionen løbende møder individuelt med hver projektansvarlig. Støttemodtagerne indsender også regelmæssigt tekniske rapporter til Kommissionen og de nationale myndigheder. Hvert genopretningsprojekt skal mindst én gang om året levere en teknisk midtvejsrapport med en udgiftsopgørelse (herunder et revisionscertifikat). Kommissionen trækker også på støtte fra uafhængige eksperter ansat til at udføre revisionsopgaver (besøg, møder, gennemgang af midtvejsrapporter osv.).

En intern undersøgelse af genopretningsprogrammets udvælgelses- og kontraktindgåelsesfase blev udført i anden halvdel af 2010. Revisorerne var tilfredse, men påpegede muligheder for forbedringer i synligheden af Fællesskabets finansielle støtte og risikostyring. Den pågældende afdeling har taget hånd om de påpegede problemer, og der er blevet udarbejdet en handlingsplan til at afhjælpe dem.

6. En ny finansiell mekanisme for energieffektivitet og vedvarende energikilder

I en erklæring vedlagt forordningen om genopretningsprogrammet gav Kommissionen et tilsagn om, at midler under genopretningsprogrammet, som ikke kunne forpligtes inden den 31. december 2010, ville blive overført til at finansiere projekter inden for energieffektivitet og vedvarende energikilder. I sidste ende viste det sig, at i alt cirka 146 mio. EUR, dvs. 3,7% af genopretningsprogrammets budget, ikke kunne forpligtes inden udgangen af 2010. For at opfylde sine forpligtelser havde Kommissionen allerede den 31. maj 2010 foreslået at ændre forordningen om genopretningsprogrammet. Efter dette forslag, den 15. december 2010, blev forordning (EU) nr. 1233/2010³ vedtaget, i henhold til hvilken der skal oprettes en finansiell mekanisme til støtte for initiativer inden for energieffektivitet og vedvarende energi.

Dette initiativ passer ind i Europa 2020-strategien om bæredygtig vækst og beskæftigelse samt den nyligt vedtagne energieffektivitetsplan 2011⁷ og supplerer andre EU-programmer og

⁷ KOM(2011) 109 af 8.3.2011.

-instrumenter, såsom strukturfondene og Samhørighedsfonden, programmet "Intelligent Energi – Europa" og rammeprogrammet for forskning, teknologisk udvikling og demonstration. At fremme energieffektivitet og vedvarende energikilder vil bidrage til grøn vækst, opbygning af en konkurrencedygtig og bæredygtig økonomi og kampen mod klimaændringer.

Den nye mekanisme vil være en investeringsfond, hvor aktionærerne indledningsvis vil være EU og EIB, som bakkes op af faglig bistand samt oplysningsforanstaltninger fra lokale, regionale og nationale myndigheder til at fremme en optimal udnyttelse af strukturfondene og Samhørighedsfonden inden for vedvarende energi, navnlig på områderne forbedring af energieffektiviteten og vedvarende energi i boliger og andre bygningstyper. EU vil bidrage med 146 mio. EUR til mekanismen og EIB med op til 75 mio. EUR. Andre finansielle institutioner kunne tilslutte sig fonden på et senere tidspunkt.

Mekanismen vil tilgodese kommuner og andre lokale myndigheder samt (når det er begrundet) offentlige eller private organisationer, der optræder på vegne af disse offentlige myndigheder. Mekanismen vil yde lån, garantier og egenkapital sammen med teknisk bistand (efter modellen for European Local Energy Assistance (ELENA)). Mekanismen vil investere i energibesparende, energieffektive og vedvarende energiprojekter, især i byområder, som vil have en målbar og betydelig indvirkning på det økonomiske opsving i Den Europæiske Union, på en forbedring af energiforsyningsikkerheden og på reduktionen af udledningen af drivhusgasser. Indikatorerne kunne inddrage følgende: energibesparende/ energieffektiviserende foranstaltninger i offentlige og private bygninger, investeringer i effektiv kraftvarme, herunder mikro-kraftvarmeproduktion og fjernvarme/kølingsnet; decentrale vedvarende energikilder, herunder mikro-elkraftproduktion, ren bytransport, modernisering af infrastruktur såsom gadebelysning og intelligente net; samt energieffektivitetsteknologier og vedvarende energiteknologier med innoverende og økonomisk potentiale.

Kommissionen forhandler aktuelt en aftale om at overdrage opgaven med at oprette og administrere denne nye mekanisme til EIB. Overdragelsesaftalen skal underskrives senest den 31. marts 2011. Mekanismen forventes at træde i kraft i andet kvartal af 2011.

7. Konklusioner

Efter lanceringsfasen, som blev grundigt beskrevet i den første implementeringsrapport i april 2010, er genopretningsprogrammet gået ind i gennemførelsesfasen. Som de forrige afsnit viser, er der sket fremskridt i alle de tre sektorer, som programmet støtter. De fleste projekter er i opførelses- eller udviklingsfasen, og tre er allerede blevet færdiggjort. Genopretningsprogrammet har fremskyndet gennemførelsen af projekter ved at finansiere specifikke foranstaltninger, såsom tekniske undersøgelser, ingeniørmæssige undersøgelser og miljøundersøgelser, indkøb af varer med lang leveringstid og bygge- og anlægsarbejder. Takket være programmet var de projektansvarlige også i stand til nemmere at sikre yderligere finansiering fra finansielle institutioner.

Som nævnt i den første implementeringsrapport kan den komplekse og langvarige procedure for at opnå byggetilladelser udgøre en risiko for rettidig gennemførelse af projekter. Men selv i denne henseende har genopretningsprogrammet vist sig gavnligt, eftersom det har hjulpet et stort antal projekter, der risikerede at blive forsinket, med at opnå prioritet fra deres nationale administrationer.

På tidspunktet for vedtagelsen af den første rapport var det samlede beløb for de uudnyttede midler ikke kendt. Kommissionens tjenestegrene vurderede da de forskellige muligheder for omfordeling af ubrugte midler i overensstemmelse med forordningen om genopretningsprogrammet. Dette førte dernæst til en ændring af forordningen om genopretningsprogrammet i december 2010, der muliggjorde tildeling af ubrugte midler til en finansiel mekanisme til støtte for vedvarende energiprojekter.